

Verkocht huis te koop

Blijspel in drie bedrijven

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VERKOCHT HUIS TE KOOP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Maarten Verzaal - man van rond de 30 die in aanwezigheid van zijn vrouw braaf naar haar luistert, maar zonder haar in zijn buurt, beweert de baas te zijn. Geen kwaad in zijn zin, wel wat eigenwijs. Wil nog niet denken aan kinderen.

Amber Verzaal - de strenge vrouw van Maarten (rond de 30) die eigenlijk de baas in huis is. Snel jaloers en lichtelijk egoïstisch, maar ziet eigen fouten altijd in, al zou ze dat niet snel aan Maarten vertellen.

Jennifer van Rooijen - het kakkerige zusje van Amber (25 - 30 jaar) die erg preuts is, steeds over haar uiterlijk inzit, niet met mannen en niet zonder mannen kan leven en die zich erg bemoeit met de verhuizing, maar zelf uiteindelijk amper wat uitvoert. Is minder sympathiek, vreselijk snel jaloers en heeft een klein justitieel verleden achter de rug.

Frank van der Plas - (ong. 45 jaar) De goeiige buurman die erg van zijn vrouw houdt, die altijd vriendelijk en beleefd is, nooit voor zijn beurt praat en die anderen graag helpt. (*een Brabants type past erg leuk*)

Francien v/d Plas - (ong. 40 - 45 jaar) De kletsgrage buurvrouw die het beste met iedereen voor heeft, maar zich daardoor overal mee bemoeit. Denkt erg geliefd in de buurt te zijn. Heeft volledig respect voor haar man, al lijkt dit in eerste instantie niet. Is erg verdrietig om het feit dat ze geen kinderen heeft.

Sam Sperwer - (18 - 20 jaar) Een studente die een kamer zoekt. Ze heeft een vader die veel te zeggen heeft, is zelf ook lichtelijk arrogant en kan goed de schijn ophouden.

Merel Zandstra - (30 - 35 jaar) Makelaar van beroep, praat erg veel en luistert slecht. Kan vreselijk in paniek raken, want ze wil geen fouten maken.

Willem Wolvega - (45 - 50 jaar) De klusjesman van eenmanszaak 'Willem & Willem'. Niet echt dom, wel erg onhandig. Heeft geen gevoel voor tact. Wil heel goed werk leveren, maar kan dit eigenlijk niet, waar hij zich dan erg schuldig over voelt.

Joy Ingalls - (tegen de 50) Een alleenstaande vrouw die na een wereldreis haar huis als verkocht aantreft. Komt oorspronkelijk uit Engeland. Is erg aardig, maar is nu natuurlijk erg boos omdat haar woning verkocht.

DECOR:

Het decor is lelijk, helemaal kaal, duidelijk een leeg huis vanwege een verhuizing.

EERSTE BEDRIJF

De makelaar Merel Zandstra komt als eerste op door de rechterdeur, gevolgd door Maarten en Amber, die beiden een grote doos dragen.

Merel: Zo, dit is nu bijna allemaal van jullie. Alle kamers zijn bijna jullie bezit. *(tot Maarten)* Alleen moet u nog even een laatste krabbel zetten. Heeft te maken met de sleutel die overhandigd is. Dan is de verkoop helemaal rond. *(Merel houdt een map met een papier voor Maartens neus. Maarten en Amber zetten hun dozen neer)*

Amber: U weet zeker dat het allemaal goed geregeld is, hè? Er kunnen verder geen problemen komen hè?

Merel: Nee hoor, alles is in orde. De wet staat volledig achter u. *(reikt Maarten pen en wijst op papier)* Hier uw handtekening graag. *(Maarten kijkt Amber nog even aan, die knikt. Dan zet hij zijn handtekening)* Ik ben blij dat we zo'n prettige samenwerking hebben gehad. Ja, soms heb je wel eens van die mensen, die stellen zulke belachelijke vragen. Laatst had ik een stel die vroeg of ze van een huis een hoerenhuis mochten maken. *(lacht)* Ik ben er mooi niet op ingegaan. Oh, en ik had eens een stel, een bejaard stel; de man vroeg of de elektriciteit meerdere hart-apparatuur en longmeetmachines kon hebben, of er dan geen kortsluiting kwam. De vrouw waar het voor was, overleed nog diezelfde avond. Wel triest hoor.

Amber: Dank u wel voor uw hulp bij het zoeken en het vinden van een huis. We waren erg onervaren...

Merel: Ja, daar zijn mensen als ik voor. We krijgen mensen van elk kaliber. Dat zorgt soms best voor botsingen.

Maarten: U heeft vast nog een heleboel andere afspraken staan. Zal ik u even uitlaten?

Merel: Let u er vooral op hoe dat voelt...Iemand voor het eerst de deur wijzen in een nieuw huis, dat is iets fantastisch. Dat gevoel heb je maar één keer in alle tijd dat je ergens woont.

Maarten: Ik zal het tot me door laten dringen alsof ik mijn eerste stapjes doe.

Merel: Mensen bellen soms echt op, hoor. Oh mevrouw Zandstra, hoe deed u dat toen u de eerste keer vertrok? Bij niemand anders heb ik het ooit meer zo fijn gevonden om deze uit te laten.

Maarten: (*ongeduldig*) Ik kan me er wel iets bij voorstellen, ja. (*korte pauze*) En andere mensen die je uitlaat zijn ook vaak vrienden of goede kennissen natuurlijk, hè? Dat is al wat anders.

Merel: Dat is het niet, hoor. Ik heb ook vaak genoeg huizen verkocht aan goede kennissen. Ik ben en blijf de bijzonderste gast, ook later nog. En dat zeg ik niet omdat ik meer ben of arrogant ben. Dit wordt letterlijk tegen me gezegd.

Amber: Ik haal vast een nieuwe doos. Misschien kunnen we dan vandaag nog een keer op en neer rijden.

Merel: Ja, waarom heeft u niet zo'n hele grote verhuishagen gehuurd? Dan rijdt u twee keer en is alles over. Zo'n aanhangwagentje moet wel twintig keer op en neer worden gereden.

Maarten: Ik loop met je mee, terwijl ik mevrouw Zandstra uitlaat... Volgt u mij maar...

Merel: (*schudt handen met beiden*) Het was me een waar genoegen, zoals ik al eerder zei. Heel veel plezier in dit heerlijke huis. Jullie zullen geen spijt krijgen. Dat weet ik zeker. (*Amber verlaat de kamer al via rechterdeur*) En als jullie nog vragen hebben, jullie weten me te vinden.

Maarten: Ja, dat weten we. Maar ik denk niet dat we u zo snel zullen bellen... ik bedoel, ik denk niet dat we u nodig zullen hebben. Zal ik u voorgaan?

Merel: Nee, dan krijgt u dat gevoel niet... U moet de deuren voor me openhouden, zodat uw lichaam weet dat ook die in uw bezit zijn. De weg wijzen, geeft het beste resultaat.

Maarten: (*geïrriteerd*) Mevrouw Zandstra, we moeten nog heel erg veel doen.

Merel: Ja natuurlijk, begrijp ik volkomen. Ja, het spijt me dat ik altijd zo vreselijk veel klets. Heb ik van mijn moeder. (*ziet Maartens boze blik*) Ik ga al, ik ga al. (*Merel snelt zich de kamer uit door de rechterdeur, Maarten er direct achteraan. Amber komt alweer terug met een nieuwe doos door dezelfde deur, die ze op de grond zet*)

Amber: Wow, voor het eerst een echt huis, helemaal voor mezelf. Ik had nooit kunnen bedenken dat dit mij nog eens zou overkomen. (*zucht eens diep*) 't Is toch wat. (*Maarten komt binnen door rechterdeur, zonder doos*)

Maarten: Wat een mens is dat, zeg. Ze spreekt 2 zinnen in 1 woord. Jemig, dat ratelt maar door.

Amber: (*sarcastisch*) Nou, hoe was het? Heb je het speciale gevoel gevoelt? Was het een bijzondere ervaring?

Maarten: (*ongeïnteresseerd*) Ach, het had wel wat, maar dat kwam meer door de opluchting. Ik was echt bang dat we haar nooit weg konden krijgen. Volgens mij ging ze d'r vanuit dat we ook nog wel even koffie voor haar zouden zetten.

Amber: Maarten, ze heeft toch verteld dat ze alleen maar kruiden-theetjes drinkt? Goed voor de poriën en voor de huid. Weet je nog?

Maarten: Oh ja, ook zo super belachelijk. Wat een mens.

Amber: Waarom heb je niet direct een doos mee naar binnen genomen? Je was toch bijna bij de auto?

Maarten: En dan nog meer moeite doen om die vrouw weg te krijgen? Ze was gerust mee gaan tillen, volgens mij. Oh, wat heb ik zin in koffie. Ik heb er gewoon hoofdpijn van.

Amber: In de achterbak van de auto, in de rode krat, die onder de kast staat en achter 10 andere dozen, zit de koffiëpoeder. En waarschijnlijk kun je de suiker en de melkpoeder vinden in de doos rechts achter de bestuurdersstoel. Doe je best!

Maarten: Amber, koffie is van levensbelang. Zonder koffie kom ik de dag niet door. Waarom heb je dat zo ver naar achteren gezet?

Amber: Omdat ik een man heb die zijn platenverzameling stond uit te zoeken, terwijl ik tachtig keer op en neer naar de auto liep.

Maarten: Ik ben heel kritisch geweest en ik heb er best wat weggegooid hoor. Hoe veel pijn dit soms ook deed...Dat wilde je toch graag?

Amber: Je hebt er drie weken de tijd voor gehad. Heb je mij nog iets voor mezelf zien doen de afgelopen weken?

Maarten: Ja schatje, je hebt hard gewerkt. (*geeft kus*) Ik ben hartstikke trots op je. Maar eh... heb jij je portemonnee bij de hand? Dan kan ik wat koffie gaan kopen?

Amber: Ik heb een beter idee. Jij gaat de auto en de aanhangwagen verder uitruimen en ik haal koffie en wat te eten. Mannen zijn lichamelijk toch veel sterker?

Maarten: Ja dat klopt... maar ik eh... ik... heb last van mijn rug. Ik heb een andere stoel op kantoor. Dat ding zit voor geen meter. Laat mij die koffie maar halen. Dan zal ik het ook zetten.

Amber: (*loopt al in de richting van de deur*) Doe je best hè? En voorzichtig met die rug van je. Je zal hem nog vaak nodig hebben, aankomende weken. (*af*)

Maarten: Maar? (*wacht even*) Hè verdorie. Hoe doet ze dat toch? Ze krijgt het altijd weer voor elkaar. Waarom ben ik toch met haar getrouwd? Ik wil weer terug naar vroeger, toen de man de baas was. (*zucht*) Het zijn wel dertig dozen. Arme rug van me. (*gaat af*)

via rechterdeur. Komt direct terug in z'n achteruit, omdat de buurman en buurvrouw erg enthousiast op hem afstappen)

Francien: Ah, ik dacht het al... ik zei het al, hè Frank? De nieuwe bewoners zijn er. Ja, ik keek uit het raam en hield het goed in de gaten, omdat ik van Corry had gehoord dat jullie vandaag zouden komen. Ja, Corry is de overbuurvrouw, die heeft altijd de nieuwste nieuwtjes. Ik ben Francien van der Plas en dit is mijn man Frank van der Plas. Hoe vindt u het hier?

Maarten: *(schraapt zijn keel)* Het is een erg mooi huis.

Francien: Ja, we vroegen ons al af of er ooit nog nieuwe bewoners zouden komen. Het stond al zo lang leeg. Terwijl het juist zo'n prachtig huis is. *(tot Frank)* Ja hè, schat van me?

Frank: Ja, een erg mooi huis.

Francien: De vorige bewoonster, die ging een wereldreis maken. Nooit meer wat van gehoord. Jaren weggebleven. *(geheimzinnig)* Niemand weet waar ze is; of ze überhaupt nog leeft. 't Is erg raar gegaan toentertijd. Je zult de buurt er wel over horen. Maar namens de buurt; van harte welkom.

Maarten: Dank u wel, denk ik.

Francien: Frank, heet deze meneer even welkom, joh. Kom op, beetje beleefd zijn tegen de nieuwe buur.

Frank: *(steekt zijn hand uit, schudt handen met Maarten)* Ja, van harte welkom. We hopen dat je het hier erg naar je zin gaat krijgen.

Francien: Frank is een beetje verlegen uitgevallen, maar 't is verder een heuse schat hoor. Ik ben nog steeds blij dat die de mijne is. Je was toch met een vrouw net? Waar is die nu?

Maarten: Dat is mijn vrouw. Ze is even naar de winkel om koffie te halen.

Frank: De koffie staat zeker precies achterin, overal onder?

Maarten: Ja, mijn vrouw dacht niet zo goed na toen ze de dozen erin stapelde. Ach, ze heeft d'r best gedaan.

Francien: Waarom kwamen jullie niet even bij ons voor wat koffie? Dan hadden we gelijk goed kennis kunnen maken. Want ik zeg altijd; liever een goede buur dan een verre vriend. Ja toch? Niet dan?

Frank: Francien, geef deze meneer even wat ademruimte. Je overvalt hem een beetje te erg, denk ik.

Francien: Oh ja, natuurlijk. Ja sorry, ik was zo nerveus voor de nieuwe bewoners. Je weet nooit wat je voor luitjes naast je krijgt, hè? Het kan zomaar een crimineel zijn of een asociaal gezin dat hun afval zo over de schutting in de tuin van de burens smijt.

Maarten: (*spannend*) Nou, mijn vrouw en ik onderhouden nauwe contacten met de onderwereld. Dan bent u alvast gewaarschuwd.

Francien: (*geschrokken*) Meneer? Wat zegt u nu? (*begint te lachen*) Oh, u maakt maar een geintje? Gelukkig maar, ik dacht al. (*veegt overdreven voorhoofd af*) Pfoeeh.

Frank: Ik ga u toch nog even vragen naar uw naam. Ik geloof niet dat we die al weten.

Maarten: Nee, dat geloof ik ook niet. Ik kom er ook niet bepaald tussen. Maarten Verzaal.

Francien: En heeft u al kindertjes? Ja, u lijkt me een jong stel dat net getrouwd is, maar het kan natuurlijk best... dat u al kindertjes heeft.

Maarten: We zijn al wel enkele jaren bij elkaar, maar kinderen hebben we niet, nee. (*eigenlijk helemaal niet geïnteresseerd*) En jullie?

Francien: Tot onze grote spijt en tot groot verdriet hebben wij dat geluk niet mogen ervaren. We hebben het lang geprobeerd, maar helaas... het was altijd al een wens van me.

Frank: (*slaat even een arm om zijn vrouw heen*) Ja, mijn vrouw is er nog steeds erg rouwig onder. Gelukkig zijn we wel gelukkig samen.

Francien: En we hebben d'r ook nog wel aan gedacht een kindje te adopteren, maar dat is ook weer zo'n gedoe. En je hoort zo vaak dat die kindjes bindingsangst hebben en dat ze daardoor zo'n moeilijk leven hebben. Op de club voor kinderloze moeders (!!!) hebben we het daar vaak over gehad. Wilt u wel kinderen?

Maarten: Van die schreeuwers? Ik bedoel... ehm... we hebben het er eigenlijk nog niet echt over gehad.

Francien: U was toch al een poosje getrouwd? Dan is dat toch inmiddels wel het gesprek van de dag? Ja toch? Niet dan?

Frank: Lieverd, niet iedereen leeft op dezelfde manier als wij. Dat weet je toch?

Francien: Ja, da's ook weer waar natuurlijk. Even vergeten. Ja, het komt echt door mijn eigen pijn. Een kindje had het geluk compleet gemaakt.

Maarten: Als u het goed vindt, ga ik weer even aan het sjouwen. Er staat nog een hele auto vol, dus...

Francien: Ach tuurlijk, ja we wilden alleen even kennis maken. Ja hè Frank? We zijn alweer weg. We komen nog wel eens hallo zeggen tegen uw vrouw. En als u vragen hebt, u weet ons te vinden.

Frank: Kan ik je misschien even helpen? Het is altijd zo'n werk. Vooral als je het in je eentje doet. *(Maarten wil het afwijzen, maar krijgt geen kans...)*

Francien: Wat ben je toch een schat. Staat altijd klaar voor anderen... mijn man. Het is echt een lieverd. *(geeft kus)* Dan zie ik je straks wel weer. Ik zal vast de tafel dekken voor de lunch, lieveling. Succes meneer Verzaal.

Maarten: Ik zal het nodig hebben... *(Francien af via rechterdeur, Maarten kan een zucht niet voorkomen)*

Frank: Ja sorry voor mijn vrouw. Ze kan zo enthousiast doen. Maar het is echt een schat van een mens hoor, met een goed hart.

Maarten: Hoe lang houd je het al met haar vol? Men, ik heb haar nog geen vijf minuten horen spreken en ik heb het idee dat mijn leven een uur verder is. Wooh.

Frank: Je went eraan. Geloof me. En ze bedoelt het allemaal goed. Zullen we...?

Maarten: Laten we dat maar doen. Ja, mijn vrouw is niet zo'n ratel zoals uw vrouw, maar ze kan wel heel duidelijk laten blijken als ze vindt dat ik niet heb doorgewerkt. En dat wil ik natuurlijk voorkomen...

Frank: Oh, een pittig ding dus? Ja, tegenwoordig hebben die vrouwen hun mondjes wel bij zich. Dat was vroeger wel anders.

Maarten: Ik ben daar bij mijn vrouw juist voor gevallen, voor die pit. Je moet eens zien hoe zij met woorden iemand volledig van zijn stuk kan brengen. Als er iemand voordringt, zet ze deze persoon volledig voor schut met misschien maar drie woorden. Da's mijn vrouwtje, denk ik dan.

Frank: Dus je houdt wel van d'r? Dat is mooi om te horen. Loop je mee? *(de twee mannen gaan af via rechterdeur. Even later steekt een jong meisje haar hoofd om het hoekje van de keukendeur (linkerdeur))*

Sam: Hallo?... Is er iemand thuis?... Ha-a-l-l-l-ooo? Hè, het is helemaal kaal hier. Zit ik wel goed? *(haalt briefje uit haar zak en kijkt ernaar)* Ja, zeker weten. Mevrouw Ingalls? Bent u thuis? *(Maarten komt binnen door de rechterdeur met een doos en schrikt van Sam)* Oh, een goedendag. Ik ben op zoek naar mevrouw Ingalls. Is ze thuis?

Maarten: Bent u echt of droom ik dat er een engel op bezoek komt? *(lacht om zichzelf)* Mevrouw Ingalls? Ik ken geen mevrouw Ingalls. Waarom ben je naar haar op zoek? *(zet doos neer)*

Sam: Ik heb dit adres gekregen van het studentenwoningbureau. Ze vertelden me daar dat er in dit huis kamers te huur stonden. Vandaar dat ik hier ben.

Maarten: Hoe ben je binnengekomen dan? Ik had je tegen moeten komen als je gewoon door de voordeur was gekomen.

Sam: Ja sorry, ik was even naar de achtertuin gelopen. Ik had gehoord dat er ook een vakantiehuisje vrij stond. Die heb ik vast bekeken en toen zag ik dat de keukendeur open was...

Maarten: Was de keukendeur open? Dat kan niet. We hebben net pas de sleutel gekregen. *(de buurman komt binnen door rechterdeur)*

Frank: Ah, je hebt de eerste helpende hand er al bij gekregen. Dat is heel mooi.

Sam: Nee, ik zoek een kamer. Ik heb dit adres gekregen. Ik ga hier in de stad studeren. En ik heb zo'n pa die eist dat ik bij mensen in huis ga. Hij vertrouwt me niet.

Maarten: *(met glimlach)* Ik ben ook niet te vertrouwen met mooie, jonge vrouwen hoor.

Sam: Dit adres heeft mijn vader me gegeven omdat er hier volgens de administratie een alleenstaande vrouw woont. Ja, het is een zeikerd hoor. Alle mannen zijn gespuis, volgens hem.

Frank: Mevrouw Ingalls? Heeft u het over mevrouw Ingalls?

Sam: Ja, kent u haar wel?

Frank: Ja, dat is de vrouw die hier jaren heeft gewoond, maar ze is... zeg maar... verdwenen. Met de noorderzon vertrokken en nooit meer teruggekomen.

Sam: Ze zal dat dan wel niet hebben doorgegeven aan het studentenwoningbureau. *(tot Maarten)* U verhuurt geen kamer toevallig?

Maarten: Nog niet, maar daar valt wel over te praten hoor. Ik ben een man met een goed hart en sta open voor nieuwe uitdagingen. En verders, ik ben de baas in huis, dus als ik besluit je in huis te nemen, dan doe ik dat.

Frank: Maar Maarten, hoe zit dat met je vrouw dan? *(tot Sam)* Ja, hij heeft zo'n pittig vrouwtje die hem erg gemakkelijk in de hand kan houden.

Maarten: Frank, de auto staat nog vol met dozen. Als je wilt helpen, doe dat dan! Ik handel dit wel af. *(Frank mompelend af via rechterdeur)* Hoe heet je?

Sam: Sam... Sam Sperwer. Ja, let maar niet op die achternaam. Heb ik ook niet bedacht. Maar meneer, heb alstublieft medelijden met mij. Ik ben al maanden op zoek naar onderdak. Maar alles zit

vol. De school begint over twee dagen en ik kom helemaal uit Appelscha. Dat is kilometers hier vandaan. Ik moet hier iets hebben, heen en weer reizen is niet te doen.

Maarten: Appelscha is toch in Friesland? Waarom ga je niet dichterbij huis studeren? Niet dat ik je aanwezigheid betreur hoor, maar er zijn in die uithoek toch ook wel scholen?

Sam: De universiteit hier is veruit de beste. Hij staat bovenaan op de lijst. Meneer, mijn vader heeft heel veel geld. Hij is bereid een groot bedrag neer te tellen.

Maarten: Je zei net toch dat je iets zocht zonder mannen? Hier woont een man. (met scheef lachje) Een man in de bloei van zijn leven die erg veel van vrouwen houdt...

Sam: U zei net dat u hier met uw vrouw woont... Bij een stelletje in huis, keurt mijn vader vast goed. Hoe ouderwets 't ie ook is, hij weet dat de tijd dringt. (*korte pauze*) En ik moet toch ook echt dit zeggen; als u weigert en mijn vader komt hierachter, kan hij wel eens heel vervelend gaan doen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto